

Ερήμην των ευρωπαϊκών πολιτών

Γράφει ο
ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΡΟΦΥΛΙΑΝΗΣ

Η συναίνεση των πολιτών αποτελεί προαπαιτούμενο για κάθε συμμαχία μεταξύ κρατών, ποσό περισσότερο δε για την προοπτική ενταξης μιας φτωχής μη δημοκρατικής χώρας, όπως η Τουρκία, σε μία κοινοπραξία ηδυσόμοιων και δημοκρατικών κρατών, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι ευρωπαίοι πολίτες στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι αντίθετοι σε οποιαδήποτε σκέψη να απονεμάσει η Τουρκία, έστω και σε μακρύνο χρόνο, κράτος-μέλος της Ε.Ε.

Το έλλειμμα δημοκρατικής νομιμοποίησης λαμβάνει πλέον εκρηκτικές διαστάσεις στην Ε.Ε. Είναι τόσο άνοπες οι ηγεσίες των ευρωπαϊκών χωρών να αγνοούν τη βούληση των λαών τους, μόλις λίγους μήνες μετά την απόρριψη του ευρωσυντάγματος, ενός ζητήματος που το ανέδιδναν από την τουρκική ένταξη; Τι θα πουν, όταν δεχτούν το ρίσκο των λαών τους με το πηχρό «όχι» των πολιτών στο αναποφασίσιμο δημοψήφισμα για ένα τόσο σοβαρό θέμα;

Η Ευρώπη οικοδομήθηκε στις κοινές αξίες και τον κοινό πολιτισμό των λαών της: τη δημοκρατία, την ελευθερία, την άνοχη του άλλου, το σεβασμό των μειοψηφιών, τον περιορισμό των στρατιωτικών στους στρατώνες, την αποφυγή πολεμικών συγκρούσεων, την αλληλεγγύη και τη βοήθεια προς τους

φτωχότερους. Καμία από τις παραπάνω αξίες δεν ισχύει για την Τουρκία, η οποία χρειάζεται τουλάχιστον δύο-τρεις γενιές, δηλαδή περίπου 100 χρόνια, για να προσεγγίσει στοίχως-δώς τις ευρωπαϊκές αξίες. Τι επιδιώκουν-συνεπώς οι ευρωπαίοι ηγέτες; Να διαλάβουν την Ε.Ε. ή να δημιουργούν ψευδο-σθίσεις στους Τούρκους;

Κλείδι για τη λειτουργία της Ε.Ε. είναι η εξισορρόπηση συμφερότων. Η Τουρκία όμως, αν ποτέ μπει στην Ε.Ε., θα έχει μόνο να παίρνει και να δημιουργεί προβλήματα και νέες. Η Τουρκία ήταν πάντοτε ο επιπλέον στέγερρος και ο μεγάλος ασθενής. Είναι τόσο μεγάθυμοι οι κοινόφροντοι οι ευρωπαίοι ηγέτες, ώστε να φορολογούν τους πολίτες τους, για να χρηματοδοτούν τους υπανάπτυκτους μουσουλμάνους της Ανατολής;

Ζητώ πείσιμονα προσέβεια του διεθνοτιπιριου των Βρυξελλών να αρχίσει η Τουρκία ενταξιακές διαπραγματεύσεις, όπως οι χώρες πήραν κάτι. Μόνο η Ελλάδα τα έκανε όλα και δεν πήρε εμπιστοσύνη. Κι όμως ήταν μια χρυσή ευκαιρία για τη χώρα να απαιτήσει βελτίωση της Τουρκίας στα πλαίσια τουλάχιστον ζητημάτων.

Άνοι τον προβλήματος της υδατοκρηπίδας του Αιγαίου,

που είναι πρόβλημα σε κοινόπρατα περιελάδιου, με βάση τη διεθνή έννομη τάξη ότι όλα τα υψοά έχουν υδατοκρηπίδα και όχι την αυθαίρετη και παράλογη τουρκική άποψη ότι η μη υδατοκρηπίδα του Αιγαίου ανήκει στην Τουρκία.

Καταστροφή του αποβαστικού στόλου των 100 τουρκικών σκαφών που επικρατείται ως δεμιοκλας οπδήη πάνω από τα υψοά του Αιγαίου.

Άρση της απειλής πωλείου της Τουρκίας, αν η Ελλάδα ασκίσει το νόμιμο δικαίωμά της να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια.

Αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων από την Κύπρο. Εξείρεση όλης της ελληνικής επικράτειας από τη δυνατότητα εγκατάστασης των Τούρκων, αν και όταν μπουν στην Ε.Ε. Βεβός η ελληνική διπλωματία μπορεί να αντιμετωπίσει τα παραπάνω ζητήματα κατά τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις, από δυσχερέστερη όμως θέση.

Είναι αφελείς όσοι έχουν την ψευδαίσθηση ότι καθ' οδόν προς την Ευρώπη η Τουρκία θα επιδείξει συνδιαλλαγή από μόνη της προς την Ελλάδα και την Ευρώπη. Οι ευρωπαίοι πολίτες αξίζουν σεβασμό και πάντως κάτι περισσότερο από τον αξιολάπητο ενθουσιμό των ηγετιών τους.